

а? Ха-ха-ха! Планина отъ вода! Така говориде умните и учените люде; а Колумбъ стоялъ и мълчалъ. Кажете ми, не сж ли тия умни и учени мжже приличале на леля Кузмовица? Но леля Кузмовица бѣше проста и неучена жена; а тие сж биле учени и образовани хора! Не можалъ Христофоръ да претърпи това унижаване, оставилъ своятъ градъ и своето отечество, и отишалъ по чуждите земи да търси щастие. Той билъ Италиянецъ, а отишалъ въ Испания. Ала и въ Испания го не огръяло, и той са уштилъ още по-нататакъ! Отишалъ при френскиятъ кралъ, — и тука пакъ нѣма нищо! Ходилъ той изъ царство въ царство, отъ единъ кралъ до други, — се празни работи! Никой не иска да му повѣрва; никой не желае да испроводи корабтъ си да загине! Цѣли двайсетъ години са скиталъ Колумбъ по тоя свѣтъ, се търсилъ умна глава, и едвамъ я намѣрилъ. Тая умна глава била испанската кралица Изабела, която помолила мжжѣтъ си да ѝ даде единъ корабъ, и дала го Колумбу. Радвалъ са Колумбъ, радвалъ са, и захваналъ да са приготвява на пътъ. Най-послѣ той са приготвилъ, сѣдналъ, и тръгналъ да върви. Плува той, върви той и надѣе са! Плува той месѣцъ, плува два, плува три; а около него се море и море. Преминалъ той много такива мѣста, по които, отъ сжтворението на свѣтътъ, ни една човѣческа душа не била преминувала; а предъ него пакъ нищо са не види, освѣнъ небе и море, море и небе. Моряците, които плувале заедно съ него, най-